بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

அஹ்மதிய்யா முஸ்லிம் ஜமாஅத்தின் உலகளாவிய தலைவர் ஹஸ்ரத் ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுத் தஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ் - அல்லாஹ் தனது வல்லமைமிக்க உதவியினால் அவர்களை வலுப்படுத்துவானாக) அவர்கள் 27.10.2017 அன்று ஆற்றிய ஜுமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

உங்களின் குறிக்கோள் எப்பொழுதும் ஃபஸ்தபிக்குல் ஹைராத்தாக இருக்க வேண்டுமென அல்லாஹ் நம்பிக்கையாளர்களிடம் கூறுகின்றான். அதாவது நீங்கள் நன்மைகளில் எப்பொழுதும் ஒருவர் மற்றவரை முந்துவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். அடுத்து நன்மைகள் செய்யக் கூடியவர்களை அல்லாஹ் சிறந்த படைப்பினம் என்று கூறியிருக்கின்றான்.அல்லாஹ் கூறுகின்றான் : நிச்சயமாக நம்பிக்கை கொண்டு நற்செயல் ஆற்றக்கூடிய மக்களே சிறந்த படைப்பினமாவார்கள்.

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் இவ்விஷயத்தை விளக்கியவாறு சுருக்கமாக ஓரிடத்தில் இவ்வாறு கூறுகின்றார்கள்: மனிதன் தனது கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். மேலும் நற்செயல்களில் முன்னேற்றம் காண வேண்டும்.

மேற்கண்ட வசனத்தின் ஒளியில் அன்னார் இதனைக் கூறியுள்ளார்கள். எனவே, நற்செயல்களில் முன்னேறுவது, நல்ல பணிகளை செய்வது, நன்மைகளை மேற்கொள்வது ஆகிய விஷயங்களே ஒரு முஸ்லிமை உண்மையான நம்பிக்கையாளராக ஆக்குகின்றது. இதற்காக நாம் எப்போதும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். திருக்குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸின் ஒளியில் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் மிக விரிவாக இது தொடர்பாக நமக்கு வழிகாட்டியுள்ளார்கள். உதாரணமாக, நன்மை என்பது என்ன ? உண்மையான நன்மையை எப்படி பெற முடியும் ? நன்மைகள் செய்வதற்கு இறைவன் மீதான நம்பிக்கை ஏன் அவசியம் ? ஈமானின் தரம் என்னவாக இருக்க வேண்டும் ? என்பதைப் பற்றி அன்னார் நமக்கு விவரித்துள்ளார்கள். அன்னார் கூறுகின்றார்கள். நன்மை என்பது இஸ்லாம் மற்றும் இறைவனை நோக்கி முன்னேறுவதற்குரிய ஒரு ஏணியாகும். இஸ்லாத்தின் உண்மைத்துவத்தை அறிய வேண்டுமென்றால் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை பெற வேண்டுமென்றால் அவனது நெருக்கத்தை பெற வேண்டுமென்றால் நன்மைகள் அதற்கான ஏணியாகும். ஆனால் நினைவில் கொள்ளுங்கள். நன்மை என்பது என்ன ? மனிதனை ஷய்த்தான் எப்போதும் பின் தொடர்கின்றான். மனிதர்களை அவன் நேர்வழியிலிருந்து விலக்குகின்றான்.

உதாரணமாக, இரவில் ரொட்டி அதிகமாக சமைக்கப்பட்டு விட்டது. செல்வந்தராக ஒருவர் இருக்கின்றார். அவருடைய வீட்டில் உணவு அதிகமாக சமைக்கப்பட்டு விட்டது. அது இரவில் எஞ்சியும் விட்டது. இரவில் அது சாப்பிடப்படாததால் எஞ்சி கெட்டு விட்டது. மறுநாள் உணவு வேளையில் அவருக்கு முன் அருசுவை உணவு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு கவளம் அதிலிருந்து அவர் உண்ணவில்லை. அதுபோன்ற சமயத்தில் வீட்டு வாசலில் பிச்சைக்காரன் குரல் எழுப்பி சாப்பாடு கேட்கின்றான். அதுபோன்ற சந்தர்ப்பத்தில் அந்த செல்வந்தர் கெட்டுப்போன ரொட்டியை பிச்சைகாரனுக்கு கொடுத்து விடு என்று கூறுகின்றார். நேற்று இரவு எஞ்சிய அந்த ரொட்டியை கொடு என்று குடும்பத்தினரிடம் கூறுகின்றார். ஆனால் அவர் முன்னிலையில் புதிதாக சமைக்கப்பட்ட உணவு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

கூறினார்கள் : இது நன்மையாகி விடுமா ? கெட்டுப் போன ரொட்டி அவர் உண்டிருக்க மாட்டார். அல்லாஹ் கூறுகின்றான். வ யூதீமூனத் தஆமா அலா ஹுப்பிஹி மிஸ்கீனவ் வ யதீமவ் வஅஸீரா அதாவது விருப்பமான நல்ல உணவிற்கு பெயர் தான் அரபியில் 'தஆம்' ஆகும். கெட்டுப் போன காய்ந்த உணவு 'தஆம்' ஆகி விடாது. நீங்கள் உங்களுக்கு விரும்பாத உணவை அரபியில் 'தஆம்' என்று கூற மாட்டார்கள். அந்த செல்வந்தர் வீட்டில் சுட சுட புதிதாக சமைக்கப்பட்ட உணவு வைக்கப்பட்டிருந்தது. உணவை சாப்பிடக்கூட அவர் ஆரம்பிக்கவில்லை. பிச்சைக்காரனின் குரல் கேட்டு அதிலிருந்து அவர் கொடுத்திருந்தால் அது நன்மையாக இருந்திருக்கும். நம்முன் உணவு வைக்கப்பட்டு பிச்சை எடுப்பவர் அந்த தருணத்தில் வந்து நம்மிடம் யாசித்தால் அவருக்கு நாம் கொடுத்து விடுவது தான் நன்மையாகும். நல்ல, ருசியான உணவை நாம் உண்டு விட்டு வீட்டிலுள்ள

எஞ்சிய கெட்டுப் போன உணவை பிச்சைக்காரனுக்கு கொடு என்று கூறுவது நன்மையாகாது.

இந்த அளவிற்கு ஆழம் வரை மனிதன் செல்லும் போது தான் அவனால் உண்மையான நன்மையை பெற முடியும்.இதனை விவரித்தவாறு ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் ஓரிடத்தில் கூறுகின்றார்கள்: உண்மையான நன்மையை மேற்கொள்வதற்கு இறைவன் மீதான நம்பிக்கை ஒருவருக்கு இருப்பது அவசியமாகும். ஏனென்றால், வெளிப்படையான நபருக்கு ஒருவர் வீட்டினுள் என்ன செய்கின்றார் என்பது தெரியாது. திரை மறைவில் எவருடைய செயல் என்னவாக இருக்கின்றது என்பது எவருக்கும் தெரியாது ? அல்லாஹ்வின் இருப்பின் மீது நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். அந்த நம்பிக்கையும் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்றால் அல்லாஹ்வின் பார்வை ஒவ்வொரு விஷயத்தின் மீதும் உள்ளது என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். வெளிப்படையான அதிகாரிகளுக்கு அல்லது மக்களுக்கு வீட்டினுள் நடப்பது தெரிவதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஆனால் அல்லாஹ் அறிந்தவனாக இருக்கின்றான். அல்லாஹ் எல்லாவற்றையும் நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கின்றான் என்ற ஈமான் மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டும். அல்லாஹ் மறைவானவற்றை அறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

அடுத்து உண்மையான நன்மை பற்றி மேலும் விவரித்தவாறு ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் :

தக்வாவின் பொருள் என்னவென்றால் தீமையின் நுட்பமான வழிகளிலிருந்து கூட விலகி நிற்பதாகும். ஆனால் நினைவில் கொள்ளுங்கள். இது மட்டுமே நன்மையாகி விடாது. ஒரு மனிதர் நான் நல்லவராவேன். ஏனென்றால் நான் எவருடைய செல்வத்தையும் பறிக்கவில்லை. தவறான வழியில் சம்பாதிக்கவில்லை. வழிப்பறியில் ஈடுபடவில்லை. திருடவில்லை. தீய பார்வையுடன் எவரையும் பார்க்கவில்லை. விபச்சாரம் செய்யவில்லை என்று ஒருவர் கூறுகின்றார் என்றால் இதுபோன்ற நன்மைகள் இறைஞானமுடையவர்களுடைய பார்வையில் நகைப்பிற்குரியதாகும். ஏனென்றால் அவர் இந்த தீமைகளை செய்தால், திருடினால், கொள்ளையடித்தால் அவர் அதற்குரிய தண்டனையை பெற்றுக் கொள்வார்.

எனவே, இவை இறைஞானமுடையவருடைய பார்வையில் மதிக்கத்தக்க நன்மையல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால், உண்மையான நன்மை என்பது மனித இனத்திற்கு தொண்டாற்றுவதாகும். மேலும் அல்லாஹவின் வழியில் முழுமையான உண்மை மற்றும் நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்துவதாகும். மேலும் அவனது வழியில் உயிரையும் மாய்த்துக் கொள்வதற்கு தயாராகி விடுவதாகும். எனவே தான் அல்லாஹ் கூறினான். இன்னல்லாஹ மஅல்லதீன தகவ் வல்லதீன ஹும் முஹ்ஸினூன் அதாவது அல்லாஹ் தீமையிலிருந்து விலகி இருந்து நன்மையை மேற்கொள்பவர்களுடன் இருக்கின்றான். நன்றாக நினைவில் கொள்ளுங்கள். வெறும் தீமையிலிருந்து விலகி இருப்பது மட்டும் எந்த சிறப்பும் அல்ல. நான் தீமை செய்வதில்லை. நான் மிகவும் நல்லவனாவேன் என்று கூறுவது ஒன்றும் சிறப்பல்ல. எதுவரை அத்துடன் நன்மை செய்வதில்லையோ அதுவரை அது சிறப்பிற்குரியதல்ல.

தீய விஷயங்களிலிருந்து விலகி இருப்பது மட்டும் சிறப்பு இல்லை. நான் எந்த தீமையும் செய்ததில்லை என்று கூறுவது பெரிய விஷயமல்ல. ஏனென்றால் உண்மையில் அவர் நன்கு அறிவார். நான் திருடினால் எனது கைகள் வெட்டப்படும். அல்லது நாட்டின் சட்டத்திற்கேற்ப எனக்கு தண்டனை வழங்கப்படும் என்பதை அவர் நன்கறிவார். நான் திருடி பிடிபட்டு விட்டால் தண்டனை வழங்கப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்படுவேன் என்பதை அவர் அறிவார். எனவே இது ஒன்றும் சிறப்பிற்குரிய செயல் அல்ல. அவருக்கு தண்டனை பற்றிய அச்சம் உள்ளது. எனவே தான் அவர் திருடவில்லை. தீய பணிகளிலிருந்து விலகி இருப்பது மட்டும் இஸ்லாத்தின் பார்வையில் நன்மையல்ல. எதுவரை தீமைகளை கைவிட்டு விட்டு நன்மைகளை மேற்கொள்வதில்லையோ அதுவரை ஒருவர் இந்த ஆன்மீக வாழ்வில் உயிருடன் இருக்க முடியாது. தனது ஆன்மீகத்தில் முன்னேறுவது இஸ்லாமிய போதனைகளின் உண்மைத்துவம் ஆகும். தனது ஆன்மீக நிலையை மேம்படுத்த வேண்டும். வெறும் தீமைகளை கைவிட்டு விடுவதால் ஆன்மீக வாழ்வு சிறப்பாக முடியாது. தீமைகளை விட்டு விலகி நன்மைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். அதன் மூலமே ஆன்மீக வாழ்க்கையை பெற முடியும். இல்லையென்றால் அவரால் ஆன்மீக வாழ்வில் உயிருடன் இருக்க முடியாது. அவர் மரணித்தவராகி விடுவார்.

நன்மை என்பது உணவாக உள்ளது. ஒரு நபர் உணவின்றி உயிர் வாழ முடியாதது போல நன்மையின்றி அவரால் ஆன்மீக வாழ்வில் உயிருடன் இருக்க முடியாது. இந்த நிலை ஈமானில் முன்னேறும் போது தான் மனிதனுக்கு கிடைக்க முடியும். இறைவன் மீது மனிதனின் ஈமானின் தரம் எப்படி இருக்க வேண்டும் ? இந்த தரம் மனிதனின் அகமும், புறமும் ஒன்றாக இருக்கும் போது தான் அவனுக்கு கிடைக்க முடியும். வெளிப்படையான ஈமான் மட்டும் போதுமானதல்ல. மாறாக, எப்படி ஒரு விஷம் மனிதனை பாதிக்கின்றதோ அதை உண்டால் நான் மரணித்து விடுவான் என்ற உறுதி மனிதனுக்கு இருக்குமோ அதுபோன்ற உறுதி மனிதனுக்கு இறைவன் மீது இருக்க வேண்டும். அதே போன்று பாம்பின் புற்றில் கைவிட்டால் பாம்பு உள்ளே இருந்தால் கொத்தி விடும் என்ற உறுதி மனிதனுக்கு இருக்கும். அதே போன்று அல்லாஹ்வின் இருப்பின் மீதும் மனிதனுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்.

நான் தீமைகள் செய்தால் என்னை இறைவன் எப்போதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான். அவன் எனக்கு தண்டனை வழங்கி விடுவான் என்ற நம்பிக்கை மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டும். நன்மைகளுக்கு நற்கூலி வழங்குவதாக அல்லாஹ் கூறியிருக்கின்றான். இந்த நம்பிக்கை மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டும். மனிதனுடைய ஒவ்வொரு செயலிலும் இறைவன் வெளிப்பட வேண்டும். எப்போதும் இறைவன் எனது ஒவ்வொரு பணிகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்ற உணர்வு மனிதனிடம் இருக்க வேண்டும்.

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அகமும், புறமும் ஒன்றாக இருக்கின்ற நபர் தான் நல்லவராவார். எவருடைய உள்ளமும், புறமும் ஒன்றாக இருக்கின்றதோ அவர் பூமியில் மலக்குகளைப் போன்று நடப்பவராவார். உள்ளதிலுள்ளது தான் நாவிலும் இருக்கிறது என்றால் ஒருவருடைய அகமும், புறமும் ஒன்றாக இருக்குமென்றால் அவருடைய நன்மையின் தரம் அவரை வானவராக ஆக்கி விடுகின்றது. நாத்திகர்கள் உண்மையான நன்மையை பெறுகின்ற போதனையின் கீழில்லை. நிச்சயமாக அவர்களுடைய ஒழுக்கங்கள் சரியானதாக இருக்கலாம். ஆனாலும் அவர்களால் இந்த தரத்தை அடைய முடியாது. ஏதாவதொரு வகையில் அவர்களது உள்ளத்தில் கோணலான எண்ணங்கள் வந்து விடவே செய்யும். அவர்கள் ஒருவேளை சில தீமைகளிலிருந்து கூட விலகி இருக்கலாம். சில நன்மைகளைக் கூட செய்து விடலாம். ஆயினும் அவர்களின் நிலைகள் பலவீனமானதாகவே இருக்கும்.

அன்னார் கூறினார்கள் : எல்லா விளைவுகளும் ஈமான் மூலமாகவே வெளிப்படுகின்றன. உதாரணமாக, பாம்பின் புற்றை அறிந்து எவரும் அதில் கைவிடுவதில்லை. விஷம் நம்மை மாய்த்து விடும் என்று விஷத்தின் விளைவை நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். இதன் விளைவாக நாம் அதனை ஒருபோதும் அருந்த மாட்டோம். இதன் மூலம் மரணிப்பதிலிருந்து தப்பித்து விடுவோம்.

உறுதியான ஈமான் தொடர்பாக மேலும் விவரித்தவாறு அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: அனைத்து நன்மைகள் மற்றும் பரிசுத்தத்தின் வேர் என்பது இறைவன் மீதான நம்பிக்கையாகும். எந்த அளவிற்கு இறை நம்பிக்கையில் மனிதனிடம் பலகீனம் இருக்குமோ அதே அளவில் அவனது நற்செயல்களிலும் பலகீனம் இருக்கும். ஆனால் ஈமான் உறுதியாக இருக்குமென்றால் இறைவனுடைய அனைத்து பண்புகளின் மீதும் நம்பிக்கை கொள்ளப்பட்டால் அதே அளவிலான அற்புதமான மாற்றங்கள் மனிதனின் செயல்களில் வெளிப்படுகின்றன. அல்லாஹ் அனைத்து ஆற்றல்களின் அதிபதி ஆவான். அவன் மறைவானவற்றை நன்கு அறிந்தவனாவான். எல்லா இடங்களிலும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்ற நம்பிக்கை மனிதனுக்கு இருக்குமென்றால் இதன் மூலம் ஒரு அற்புதமான மாற்றம் மனிதனின் நற்செயல்களில் ஏற்பட்டு விடும். தானாகவே நல்ல அமல்கள் அவனிடம் வெளிப்படத் தொடங்கி விடும். தீமைகளுக்கு பதிலாக நன்மைகளின் பக்கம் அவனுக்கு அதிக கவனம் ஏற்பட்டு விடும். இறைவன் மீது நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடியவர் பாவம் செய்பவராக இருக்க முடியாது. ஒரு பக்கம் இறைவன் மீது நம்பிக்கையும், மற்றொரு பக்கம் அவர் பாவம் செய்யக் கூடியவராகவும் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் இந்த ஈமான் மனிதனது இச்சைகளையும், பாவத்தின் எண்ணங்களையும் முறித்து விடுகின்றது.

பாருங்கள்! ஒருவருடைய கண்கள் பறிக்கப்பட்டு விட்டால் அவர் கண்களால் எப்படி தீய பார்வையை செலுத்த முடியும். கண்களால் எப்படி பாவம் செய்ய முடியும் ? அதே போன்று கைகள் வெட்டப்பட்டு விட்டால்

கைகளால் செய்யப்படுகின்ற பாவங்களை அவரால் எவ்வாறு செய்ய முடியும் ? முற்றிலும் இதே போன்று மனிதன் நஃப்ஸே முத்மயின்னா அதாவது சாந்தியடைந்த ஆன்மா எனும் நிலையை அடைந்து விடும் போது அவனது கண்கள் குருடாகி விடுகின்றது. அத்தகைய நபரின் கண்களுக்கு பாவம் செய்யும் திறன் இருக்காது. அவர் பார்த்தாலும் ஒரு வகையில் பார்க்க மாட்டார். அதாவது அவர் தீய பார்வையுடன் எதனையும் பார்க்க மாட்டார். ஏனென்றால் கண்களின் பாவத்திற்கான ஆற்றல் அந்நிலையில் செயலிழந்து விடும். அதாவது அசுத்தம், பேராசை என்ற பார்வை. அல்லது ஆகுமற்ற விஷயங்களுக்கான பார்வை முற்றிலும் இல்லாமல் போய் விடும். அவர் காது படைத்திருந்தாலும் செவிடராகவே இருப்பார். பாவத்திற்குரிய விஷயங்களை அவரால் கேட்க முடியாது.

அதே போன்று அவரது அனைத்து மன இச்சைகள் மற்றும் ஆபாச உணர்வுகள் மற்றும் அதற்கான உள்ளார்ந்த ஆற்றல்கள் மேலும் என்னென்ன ஆற்றல்களால் பாவங்கள் வெளிப்படுமோ அவற்றின் மீது ஒரு வகையிலான மரணம் நிகழ்கின்றது. அவர் முற்றிலும் ஒரு மய்யத்தைப் போன்று ஆகி விடுகின்றார். அவர் இறை திருப்தியை முற்றிலும் பின் தொடரக் கூடியவராக இருப்பார். அதைத் தவிர்த்து அவர் ஒரு அடி கூட எடுத்து வைக்க முடியாது. இறைவன் மீது உண்மையான ஈமான் இருக்கும் போது தான் இந்த நிலை மனிதனிடம் ஏற்படும். அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையான நம்பிக்கை இருக்கும் போது இந்த அனைத்து நிலைமைகளும் மனிதனிடம் உருவாகி விடும். அதன் விளைவாக அவருக்கு முழுமையான அமைதி வழங்கப்படும்.

இந்தவொரு நோக்கம் மட்டுமே மனிதனுடைய அசல் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இந்த குறிக்கோளை நாம் நம்முன் நிறுத்த வேண்டும். எல்லா வகையான அசுத்தங்களையும் நமது மூளைகளிலிருந்தும் நமது எண்ணங்களிலிருந்தும், கண்களிலிருந்தும், காதுகளிலிருந்தும் வெளியேற்றியும் விட வேண்டும். அதிலிருந்து விலகியும் இருக்க வேண்டும்.

அன்னார் கூறினார்கள் : முழுமையான அமைதியை பெறுவதற்கு முழுமையான ஈமான் அவசியமாகும். இந்த நிலையை அடைய நமது ஜமாஅத் முயற்சி செய்ய வேண்டும். நன்மைகளின் அம்சங்களை விவரித்தவாறு அன்னார் கூறுகின்றார்கள் : மனிதனுக்கு இரண்டு விஷயங்கள் அவசியமானதாகும். ஒன்று, தீமையிலிருந்து விலக வேண்டும். மற்றொன்று, நன்மையின் பக்கம் ஓட வேண்டும். நன்மையின் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன. ஒன்று, தீமையை கைவிடுவது. இரண்டாவது, நன்மைகளை மேற்கொள்வது. தீமைகளை கைவிடுவது ஒரு நன்மை தான். இதுவொரு அம்சமாகும். இரண்டாவது அம்சம் என்பது நன்மைகளை மேற்கொள்வதாகும். தீமைகளிலிருந்து விலகுவதால் மட்டும் மனிதன் முழுமையானவனாக ஆக முடியாது. தீமைகளை மட்டும் கைவிடுவது முழுமையான நிலை அல்ல. ஈமானிலும் பலகீனம் இருக்கும். அத்துடன் அவர் நன்மைகளையும் மேற்கொள்பவராக இருக்க வேண்டும். அதாவது மற்றவருக்கும் நன்மை பயப்பவராக அவர் இருக்க வேண்டும். நன்மை செய்து பிறருக்கு பயன் சேர்க்கும் போது தான் ஈமான் முழுமையானதாக இருக்கும்.

இதிலிருந்தே ஒரு மனிதன் தன்னுள் எந்த அளவிற்கு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளான் என்பது தெரிய வரும். இறை பண்புகளின் மீது மனிதனுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும் போதும், அதைப்பற்றிய அறிவும் மனிதனுக்கு இருக்கும் போது தான் இந்த அந்தஸ்த்துகள் கிடைக்க முடியும். இந்த விஷயங்கள் மனிதனிடம் ஏற்படாத வரை மனிதனால் தீமையிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாது. அல்லாஹ்வின் பண்புகளை அறிந்து கொள்வதற்கு மனிதன் எப்போதும் திருக்குர்ஆனை ஓதி வர வேண்டும். அதன் கட்டளைகளையும் படித்து வர வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு நன்மை பயப்பது என்பது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அரசர்களுக்கும், ஆட்சியாளர்களுக்கும் மனிதன் அஞ்சுகின்றான். பெரும்பாலான மக்கள் அவர்களின் சட்டங்களை மீறுவதில்லை. அவ்வாறிருக்க ஆட்சியாளர்களில் சிறந்த ஆட்சியாளனாகிய அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை மீறுவதில் மனிதனுக்கு எங்களம் தைரியம் வருகின்றது ? இதற்கு வேறு ஏதானும் காரணம் இருக்கின்றதா ? அவன் மீது ஈமான் இல்லை என்பதைத் தவிர்த்து அதற்கு வேறு ஏதும் காரணமில்லை. ஈமானில் பலவீனம் இருக்கின்றது. எனவே தான் அவன் சட்டத்தை மீறுகின்றான்.அன்னார் கூறினார்கள் : தீமைகள் செய்வதற்கும் நன்மைகள் செய்யாமல் இருப்பதற்கும் இதுவே ஒரு காரணமாகும்.

அல்லாஹ்வின் மீது முழுமையான ஈமான் கொண்ட பிறகு தீமைகளிலிருந்து தப்பிப்பது தொடர்பாக

விளக்கியவாறு ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: இறைவன் மீது நம்பிக்கை இருக்கும் போது தான் தீமைகளிலிருந்து தப்பிப்பதற்கான நிலையை மனிதன் கடக்க முடியும். அடுத்த கட்டமாக அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் மேற்கொண்ட வழிகளை மனிதன் தேடுவதற்கு முயல வேண்டும். முதலில் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். அடுத்து அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் செய்த நன்மைகளை தேட வேண்டும். நபிமார்களும், நல்லடியார்களும், சான்றோர்களும் செய்த நன்மைகளை தேட வேண்டும். அதனை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி தான் உள்ளது. அந்த வழி நடந்து தான் அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் மற்றும் நபிமார்கள் அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து பயன் பெற்றார்கள். அந்த வழியை தேடுவதற்கு அந்த நல்லடியார்களுடன் அல்லாஹ் எவ்வாறு நடந்து கொண்டான் என்பதை மனிதன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

முதலாவது படித்தரம் தீமைகளிலிருந்து விலகுகின்ற படித்தரமாகும். இது இறைவனுடைய கம்பீரமான தோற்றத்தின் மூலமாகவே நிகழ முடியும். அவன் தீயவர்களின் எதிரி ஆவான். தனது நெருக்கமானவர்களின் எதிரிகளை அவன் அழித்து விடுகின்றான். இது முதல் படித்தரமாகும். அடுத்த படித்தரம் என்பது, இறைவனின் அழகிய தோற்றத்தின் வெளிப்பாட்டின் மூலமாக கிடைக்கின்றது. இறைவனிடமிருந்து இஸ்லாமிய சொல் வழக்கில் பரிசுத்த ஆவி என்று அழைக்கப்படுகின்ற ஆற்றல் இறைவனிடமிருந்து கிடைக்காத வரை எதுவுமே நடக்காது. இந்த ஆற்றல் என்பது இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கின்ற ஆற்றலாகும். அது இறங்கிய உடன் உள்ளத்தில் ஓர் அமைதி ஏற்படுகின்றது. இயல்பில் நன்மையின் மீது அன்பும், நேசமும் உருவாகி விடுகின்றது. அல்லாஹ்வினுடைய அழகின் தோற்றம் நிகழ்ந்தவுடன் நன்மையின் மீது கவனம் ஏற்படுகின்றது. ஓர் அமைதி உள்ளத்திற்கு கிடைக்கின்றது. இதுவே நம்முன் உள்ள நல்லடியார்களின் அமல்களாகும். இதனை பார்க்கும்படியே ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் நமக்கு அறிவுரை செய்துள்ளார்கள்.

நபிமார்களின் நிலைகளைப் பாருங்கள். எந்த நன்மைகளை மக்கள் மிகக் கடினத்துடன் ஒரு சுமையாக கருதி செய்கின்றனரோ அதனை மகிழ்ச்சியுடனும் இன்பத்துடனும் செய்வதன் பக்கம் நல்லடியார்கள் ஓடுகின்றார்கள். அவர் அல்லாஹ்வின் அன்பிற்குரியவராக இருக்கின்றார். இறைவனுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டு விடும் போது அவனுடைய தூய ஆவி அவனுள் இறங்கி விடும் போது பின்னர் நன்மை என்பது புத்தம் புதிய சுவைமிக்க பானமாக இருக்கும். நன்மையினுள் இருக்கின்ற அழகு அவருக்கு காணக் கிடைத்து விடும். அவர் தன்னிலை மறந்து அதன் பக்கம் ஓடுவார். தீமையை சிந்தித்து பார்ப்பதற்கே அவரது உடல் நடுநடுங்கி விடும். இந்த விஷயங்கள் எப்படிப்பட்டதென்றால் அதனை சொற்களால் நாம் விவரிக்க முடியாது. அது உள்ளத்தின் நிலையாகும். உள்ளம் உணர்கின்ற இன்பமாகும். அதனை வார்த்தைகளில் விவரிப்பது மிகக் கடினமாகும். அது உள்ளத்தின் நிலையாகும். உள்ளமே அதனை உணர முடியும். உணரும் போது தான் அதனை சரியாக அறிந்து கொள்ளவும் முடியும். அந்நிலையில் அவருக்கு புதுப்புது ஒளிகள் கிடைக்கும். ஏதோவொரு சமயத்தில் அவருக்கு உருக்கம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது என்பதை எண்ணி பெருமை கொள்ளவோ அதையே தனது முன்னேற்றத்தின் உச்சகட்டமாகவோ மனிதன் கருதிவிடக் கூடாது. தொழுகைகளில் எப்பொழுதாவது அழுது விடுவதையோ அல்லது உருக்கம் ஏற்பட்டு விடுவதையோ தனது முன்னேற்றத்தின் உயர் தரமாக கருதக் கூடாது. இது போன்ற உருக்கம் தற்காலிகமானதாகும்.

ஆக, இது ஒன்றும் ஆன்மீக முன்னேற்றம் அல்ல. ஆன்மீக முன்னேற்றம் என்பது தீமைகளிலிருந்து மனிதன் முழுமையான முறையில் விலகி நின்று நன்மைகளை அல்லாஹ்வின் திருப்திக்காக மட்டும் முழுமையாக மேற்கொள்ள வேண்டும். அடுத்து நன்மையின் இரண்டு பகுதிகளை அன்னார் விளக்குகின்றார்கள். முன்னர் தீமைகளை கைவிடுவது, நன்மைகளை மேற்கொள்வது என்ற இரண்டு அம்சங்களைக் கூறி இருந்தார்கள். தற்போது அதன் இரண்டு பகுதிகளை எடுத்துரைக்கின்றார்கள்.

மனிதன் செய்கின்ற நன்மைகளுக்கு இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, கடமைகளான நன்மைகள். மற்றொன்று, உபரியான நன்மைகள். மனிதன் மீது கடமையாக்கப்பட்ட நன்மைகள் முதல் பகுதியாகும். உதாரணமாக, கடனை திருப்பிக் கொடுப்பது. இது மனிதன் மீது கடமையாகும். கடன் வாங்கினால் அதனை திருப்பிக் கொடுப்பதும், தனக்கு நன்மை செய்தவருக்கு நன்மை செய்தலும் கடமையாகும். இந்த கடமைகளைத் தவிர்த்து ஒவ்வொரு நன்மைகளுடனும் உபரியான நன்மைகளும் இருக்கின்றன. அதாவது

பாத்தியப்பட்டதை விட கூடுதலாக நன்மை பயப்பது. தனக்கு நன்மை செய்தவருக்கு கூடுதலாக நன்மை செய்வதாகும். இது உபரியான நன்மையாகும். இதன் மூலம் கடமையான நன்மைகளும் முழுமை பெறும். மனிதன் தனது முழுமையான நிலையையும் அடைய முடியும்.

ஒரு ஹதீஸை எடுத்துரைத்து அன்னார் கூறுகின்றார்கள். இறை நேசர்களின் மார்க்க கடமைகளின் முழுமை என்பது உபரியான நன்மைகளின் மூலமாகவே நடக்கின்றது. உதாரணமாக, ஸக்காத்தை தவிர்த்து உபரியான ஸக்காத்தும் அவர்கள் கொடுக்கின்றனர். அது போன்ற மக்களுக்கு அல்லாஹ் நண்பனாகி விடுகின்றான். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஹதீஸில் வருகின்றது. அவர்கள் நடக்கின்ற காலாகவும், அவர்கள் பிடிக்கின்ற கையாகவும், அவர்கள் கேட்கின்ற காதாகவும், அவர்கள் பேசுகின்ற நாவாகவும் நான் ஆகி விடுகின்றேன் என்று அல்லாஹ் கூறுகின்றான். மனிதன் அல்லாஹ்வின் மீதான நம்பிக்கையில் முன்னேறும் போது அவனது திருப்தியை பெறும் பொருட்டு நன்மைமை மேற் கொள்ளும் போதும் அத்தகைய நபருக்கு மேலும் நன்மையை செய்யும் பாக்கியத்தை வழங்கி விடுகின்றான்.

இது தொடர்பாக அன்னார் கூறுகின்றார்கள்: இஸ்லாம் தொடர்பாக அல்லாஹ்வின் இயற்கை சட்டம் என்னவென்றால் ஒரு நன்மையின் மூலம் இன்னொரு நன்மை பிறக்கின்றது. எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றது. நான் தஸ்கரத்துல் அவ்லியா என்ற புத்தகத்தில் படித்தேன். ஒரு நெருப்பு வணங்கியான 90 வயது முதியவர் மழை பெய்து கொண்டிருந்த போது தனது வீட்டின் மேல் தளத்தில் ஏறி பறவைகளுக்கு இரை போட்டுக் கொண்டிருந்தார். பல நாட்கள் மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. இவர் மேல் தளத்திற்கு ஏறிச் சென்று பறவைகளுக்கு தானியங்களை போட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு முஸ்லிம் அவரிடத்தில் கூறினார். முதியவரே! நீர் என்ன செய்கின்றீர்? அதற்கு அவர், சகோதரரே! 6, 7 நாட்களாக தொடர்ந்து மழை பெய்து கொண்டிருக்கின்றது. எனவே நான் பறவைகளுக்கு இரை போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றேன். அதற்கு நீர் வீணான பணியை செய்து கொண்டிருக்கின்றீர். இதனால் உமக்கு எந்த பயனும் இல்லை. நீர் காஃபிராவீர். உமக்கு எப்படி இதற்கான நற்கூலி கிடைக்கும் ? என்று அந்த முஸ்லிம் கூறினார். அதற்கு அந்த முதியவர், எனக்கு நிச்சயமாக இதற்கான நற்கூலி கிடைக்கும். அவருக்கு அல்லாஹ்வின் இருப்பின் மீது நம்பிக்கை இருந்தது.

எவ்வாறிப்பினும், அவரது கூற்று உள்ளத்தின் ஓசையாக இருந்தது. சம்பவத்தின் தொடர்ச்சியாக அவர் கூறுகின்றார். நான் ஹஜ்ஜிற்கு சென்றிருந்தேன். அந்த நெருப்பு வணங்கியாக இருந்த அந்த முதியவர் தவாஃப் செய்து கொண்டிருப்பதை தொலைவில் கண்டேன். அதாவது பறவைகளுக்கு இரை போட்ட அந்த முதியவர் கஃபதுல்லாஹ்வை ஹஜ்ஜில் வலம் வந்து கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்து எனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்பட்டது. நான் அவரை நோக்கிய முன்னேறிய போது அவரே முதலில் பேசினார். நான் கேள்வி கேட்பதற்கு முன்பே நான் பறவைகளுக்கு இரை கொடுத்தது வீண் போய் விட்டதா ? என்று என்னிடம் கேட்டார். இன்று நான் ஹஜ் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன். இது நான் அந்த பறவைகளுக்கு இரை போட்டதற்குரிய நற்கூலியாகும். ஆக, அல்லாஹ் இவ்வாறே அருளுகின்றான்.

அடுத்து அன்னார் கூறுகின்றார்கள் : சிந்திக்க வேண்டும். அல்லாஹ் ஒரு காஃபிருடைய நன்மையை கூட வீணாக்குவதில்லை. அவ்வாறிருக்க, ஒரு முஸ்லிமின் நன்மையை வீணாக்கி விடுவானா என்ன ?

அன்னார் கூறுகின்றார்கள் : எனக்கு ஒரு சஹாபியின் சம்பவம் நினைவிற்கு வந்தது. அவர் அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களே ! நான் குஃப்ரான நிலையில் ஏராளமான ஸக்காத்துகளை கொடுத்திருக்கின்றேன். அதற்குரிய கூலி எனக்கு கிடைக்குமா ? என்று கேட்டார். நான் காஃபிராக இருந்த போது நிறைய தான தர்மங்களை செய்து வந்தேன். நன்மை செய்ய முயன்றேன். அதற்கு எனக்கு கூலி கிடைக்குமா ? என்பது அவரது கேள்வியாகும். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். அந்த தான தர்மங்கள் தான் நீர் இஸ்லாத்தை ஒப்புக் கொள்வதற்கு காரணியாக அமைந்திருக்கின்றன. அந்த தர்மங்களின் பயனாகவே இன்று நீர் முஸ்லிமாக ஆகி இருக்கின்றீர்.

அடுத்து ஆகுமான விஷயங்களையும் நடுநிலையோடு பயன்படுத்துவதே நன்மையாகும் என்பதை விளக்கியவாறு அன்னார் கூறுகின்றார்கள் : உலகின் ஆகுமான இன்பங்களை கூட நடுநிலை பாங்கோடு

பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, உண்பதையும் குடிப்பதையும் இறைவன் ஹராமாக்கவில்லை. ஆனால் அதே உண்பதையும், குடிப்பதையும் இரவு பகலாக தொழிலாக ஆக்கிக் கொண்டால் அது தவறாகும். இந்த இன்பங்கள் மனம் எனும் குதிரை சோர்வடையாமல் இருப்பதற்காகவே வைக்கப்பட்டுள்ளன. அல்லாஹ் உண்பதிலும், குடிப்பதிலும் இன்பங்களை வைத்துள்ளான். அத்துடன் ஆற்றல் கிடைக்க வேண்டும் என்பதையும் இறைவன் நோக்கமாக வைத்துள்ளான். இதன் மூலம் மனிதன் அல்லாஹ்விற்குரிய கடமைகளை செலுத்த வேண்டும் என்பதும் நோக்கமாகும். உண்ணும் போது இந்த எண்ணமும் மனிதனுக்கு இருக்க வேண்டும். உடல் நலம் குன்றி விடக்கூடாது.

நபிமார்களும் உண்கின்றார்கள், குடிக்கின்றார்கள். அதன் மூலம் அவர்களுக்கும் அமைதி கிடைக்கின்றது. அது போன்று திருமண வாழ்க்கை இருக்கின்றன. பிள்ளைகள் இருக்கின்றன. உண்பதும், குடிப்பதும் இருக்கின்றது. இதுபோன்ற உலகியல் விஷயங்களை நபிமார்களும் பயன்படுத்துகின்றனர். நபிமார்களின் நிலை இதைப் போன்றதே ஆகும். ஏனென்றால் உலகத்தை சீர்படுத்துவது என்ற ஒரு மாபெரும் பணி அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ்வினுடைய அருள் அவர்களுடன் இல்லையென்றால் அவர்கள் மாண்டு போயிருப்பார்கள். நபிமார்களும் உண்கின்றனர். குடிக்கின்றனர். நல்ல பொருட்களை பயன்படுத்துகின்றனர் என்றால் உலகின் சீர்திருத்தத்தின் பக்கம் கவனம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான்.

ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் மீது ஒருவர் முதலாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரலி) அவர்களிடம் ஆட்சேபணை செய்தார். மிர்ஸா சாஹிப் நெய் சோறு சாப்பிடுகின்றார் என நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம் என்று ஆட்சேபணை செய்தவர் கூறினார். முதலாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள். நல்ல உணவை உண்பது நபிமார்களுக்கு ஹராமாகும் என்று நான் குர்ஆனிலோ, ஹதீஸிலோ எங்குமே படித்ததில்லையே ? அவர்கள் சாப்பிடுகின்றார்கள் என்றால் அதனால் என்ன வந்து விட்டது ? ஆக, இது போன்ற ஆட்சேபணைகள் மக்கள் செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர். மிக சாதாரண உணவை உண்பது தான் பெரிய விஷயம் என மக்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் இது தவறாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் நம்முன் நிலைநாட்டிய முன்மாதிரியின்படியே நாம் நடக்க வேண்டும். அன்னார் ஒரு சஹாபியிடம் கூறினார்கள். நான் நல்ல உணவையும் உண்ணுகின்றேன். ஆடையும் உடுத்துகின்றேன். திருமணமும் செய்துள்ளேன். எனக்கு பிள்ளைகளும் உள்ளனர். நான் உறங்கவும் செய்கின்றேன். இறை வணக்கமும் செய்கின்றேன். எனவே எனது சுன்னத்தின்படியே நீங்கள் வழிநடக்க வேண்டும்.

ஆட்சியாளர்களுடன் எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் ? பொது மக்களுடன் எவ்வாறு தொடர்பு இருக்க வேண்டும்? என்ற தனது போதனையை விளக்கியவாறு அன்னார் கூறுகின்றார்கள்.

நமது போதனை என்னவென்றால் எல்லோரிடமும் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும். ஆட்சியாளர்களுக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் உடமைகளை பாதுகாக்கின்றனர். குடிமக்களின் கடமைகளை சரி வர ஆற்றுகின்ற ஆட்சியாளர்களுக்கு கட்டுப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் மூலம் உயிரும், உடமையும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. சகோதரர்களுடன் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் சகோதரர்கள் மீதும் பல உரிமைகள் உள்ளன. இறையச்சம் இல்லாதவரும், பித்அத்துகளில் மூழ்கியவரும், நமது எதிரிகளுக்கு பின்னாலும் தொழுவது ஆகுமானதல்ல. நிச்சயமாக அவர்களுடன் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்காக நமது எதிரிகள், நமக்கு எதிராக ஃபத்வா கொடுக்கக் கூடியவர்கள் மற்றும் ஃபித்அத்துகளில் மூழ்கிக் கிடப்பவர்களுக்கு பின்னால் தொழுவது என்பது ஒருபோதும் நன்மை ஆகாது. ஆயினும், அவர்களுடன் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் எவ்வளவு நமக்கு எதிரியாக இருக்க வேண்டும். நாம் அவருக்கு நன்மையையே செய்வோம். நமது நடைமுறை என்னவென்றால், எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்க வேண்டும் என்பதாகும். எவர் உலகில் ஒருவருக்கு நன்மை பயக்கவில்லையோ அவர் மறுமையில் என்ன நற்கூலியை பெறுவார் ?

எனவே எல்லோருக்கும் நன்மையை விரும்பக் கூடியவராக இருக்க வேண்டும். ஆயினும் மார்க்க விஷயங்களில் தங்களை தற்காத்துக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறு ஒரு மருத்துவர் இந்துவிற்கும் சிகிச்சை அளிக்கிறார். கிறித்தவருக்கும் சிகிச்சை அளிக்கின்றார். அனைத்து நோயாளிகளுக்கும் அவர் சிகிச்சை

அளிக்கின்றார். அது போன்று அதே போன்று நன்மைகள் செய்வதில் பொதுவான விதிகளை பின்பற்ற வேண்டும். நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் காஃபிர்கள் கொல்லப்பட்டார்களே என்று ஒருவர் கேட்டால் அதற்கு பதில் இதுவாகும். அவர்கள் முஸ்லிம்களை அநியாயமாக கொலை செய்த குற்றவாளிகளாக இருந்தனர். முஸ்லிம்களை கொலை செய்து வந்தனர். எனவே அதற்குரிய தண்டனையாகவே அது வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் குற்றவாளியாக இருந்ததனால் அந்த குற்றத்திற்குரிய தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் நிராகரித்ததன் காரணமாக மட்டும் தண்டிக்கப்படவில்லை. நிராகரிப்பு சாதாரணமானதாக இருந்திருந்தால் தீங்கு விளைவிக்காமல் இருந்திருந்தால் அவர்கள் இவ்வுலகில் தண்டனைக்கு ஆளாகியிருக்க மாட்டார்கள்.

நன்மைகளின் வட்டத்தை எந்த அளவுக்கு பரந்ததாக ஆக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கியாவறு ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள் :

என்னைப் பொருத்தவரை அனுதாபத்தின் வட்டம் என்பது மிகவும் பரந்ததாகும். எந்தவொரு தனி நபரையும் சமுதாயத்தையும் அதிலிருந்து விலக்கி வைத்தல் கூடாது. முஸ்லிம்களிடம் மட்டுமே நீங்கள் அனுதாபத்தை மேற்கொள்ளுங்கள் என்று இன்றைய அறிவீனர்கள் கூறுவதைப் போன்று நான் கூற மாட்டேன். நான் கூறுகின்றேன். நீங்கள் இறைவனுடைய அனைத்து படைப்பினங்கள் மீதும் அனுதாபம் கொள்ளுங்கள். அவர் இந்துவாக இருந்தாலும்; வேறு எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சரியே. தனது சமுதாயத்திற்கு மட்டுமானதாக எவர் அனுதாபத்தை ஆக்கிக் கொள்கின்றாரோ அது போன்ற மக்களின் கூற்றை நான் விரும்புவதில்லை. சிலர் ஏமாற்றுவதை ஆகுமானதாக ஆக்கிக் கொள்வதற்கு சில அளவுகோலை உருவாக்கியுள்ளனர். அது முற்றிலும் தவறாகும். அது மாபெரும் பாவமாகும். இது போன்ற மக்களின் கற்பனையிலான விஷயங்கள் பெரும் தீங்கை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. ஏறக்குறைய அது அவர்களை காட்டுமிராண்டிகளாகவும் விலங்குகளாகவும் ஆக்கி விட்டது.

நன்மை என்பது உள்ளத்தால் எப்பொழுதும் செய்யப்படுதலாக இருக்க வேண்டும். இயல்பான உணர்வினால் மனித இனத்திற்கு ஆற்றப்படுகின்ற தொண்டின் பெயரே ஈதாயிதுல் குர்பா ஆகும். நீங்கள் முழுமையான நல்லடியாராக மாற விரும்பினால் உங்களது நன்மைகளை ஈதாயிதுல் குர்பா என்ற படித்தரம் வரை அடையச் செய்யுங்கள். இந்த இயல்பான மைய நிலை வரை அடையாத நபர் அதுவரை தனது உயர்தரமான நிலையை அடைய முடியாது. கூறினார்கள் : நினைவில் கொள்ளுங்கள். இறைவன் நன்மையை மிகவும் அதிகமாக நேசிக்கின்றான். தனது படைப்பினங்களுடன் அனுதாபம் காட்டப்பட வேண்டும் என்று அவன் விரும்புகின்றான். இறைவன் தீமையை விரும்பியிருந்தால் தீமையை செய்யும்படி கூறியிருப்பான். ஆனால் அல்லாஹ்வினுடைய மகிமை இதிலிருந்து முற்றிலும் தூய்மையானதாகும். சுபுஹானஹூ அவன் தூயவன். நன்மைகளில் அவனது திருப்திக்காக செய்கின்ற பாக்கியத்தை அல்லாஹ் நமக்கு தந்தருள்வானாக. மேலும் நன்மைகளில் முன்னேறுவதை அல்லாஹ் நமக்குரிய இலக்காக வைத்துள்ளான். அதனை அடைபவர்களாக நாம் திகழ்வோமாக.

Friday Sermon delivered by Hadrath Khaleefathul Masih Alkhamis (atba)
on 29.09.2017
Translated by Muallim. A. Khaleel Ahmad
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath,Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516